

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

קונטרס קול השחיטה

חלק ה

אור הזוהר 326 * אלול תשע"ג

הכשרות בישראל אנציקלופדיה למלחמת השחיטה חלק ח

בו יבוא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בבילול וטריפות

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

- נד -

השחיטה לאחר יום הכיפורים - המנהל מכריח גם שוחטים ותיקים לשחוט כמויות גדולות כשהם עייפים - הרב המכשיר אינו יודע כלל מהנעשה במקום כפי שידוע במשחטות הגדולות כל יום של שחיטה ממלא תפקיד חשוב בכמויות שהם מסוגלים לספק. בעלי המקום מרגישים בצורה משמעותית כשמספיקים 30.000 ליום או רק 10.000 עופות ליום. במיוחד בימים הנוראים הבשר הוא הביזנס הטוב ביותר, מרויחים מחיר כפול מכל השנה, לכן נאלצים לנצל את מוצאי יוה"כ ונוסעים מיד לאחר צאת החג למקום, בכדי להיות שם לפנות בוקר ולהספיק לשחוט לפני חג הסוכות. אותו דבר גם במוצאי ר"ה נוסעים מיד עם צאת החג, עוד לפני ר"ה פותחים בהכנות ובתכנונים לעבודה מיד לאחר החג מתי יסעו ומתי יתחילו בעבודה.

השו"ב המנהל הציע לנו את תכניתו שניסע במוצאי יום כיפור ונגיע בשעה 6 בבוקר, ובשעה 7 בבוקר נתחיל בעבודה, אז הודעתי לו מיד כי איני מוכן לכך בשום אופן, כי לאחר נסיעה של כל הלילה חייבים לנות, כי אם אהיה עייף אני בוודאי לא אשחוט.

נתתי לו עצה בדיוק כמו שהרופא יכול להפסיק את המשחטה לכמה שעות אפילו כשהבעל בית משלם לשוחטים עבור שעות העבודה שלהם, אותו דבר גם אנחנו יכולים, להתחיל בעבודה בשעה 12 בצהריים לאחר שכולנו ננוח קודם מהדרך. אז הוא צחק ממני, ואמר שזה לא יכול להיות ואסור חלילה שזה יקרה כי אז המשחטה תפשוט רגל, הסחורה חייבת להגיע לאיטליזים! ובמיוחד בערב החג, אמרתי לו שאתה לא צריך לדאוג למשחטה, אנחנו חייבים להיות במנוחה לאחר צום יוה"כ לנסוע כל הלילה ולהתעייף מהנסיעה ומיד ללכת לשחיטה זה דבר בלתי אפשרי, אז הוא השיב לי שבעמפייר גם כן היה כך, אז עניתי לו בטון גבוה יותר שבאימפייר שחטו טריפות, ואז הוא החל להצדיק את השחיטה של אימפייר, אז עניתי לו בפרצוף ששוחטים שם 1200 לשעה ואותה שחיטה היא של נבילות וטריפות. הוא נהיה לבן כמו סיד, הוא נאלץ לשכב על המיטה כי הדברים שלו היו לו מעין סטירה בפרצוף, השוחט הזה שאחז מעצמו כפריץ ורב עשיתי ממנו צחוק לעיניהם של כל השוחטים וקבעתי שהוא מאכיל טריפות.

הויכוח נמשך עד שהדברים העלו אותו לטון גבוה והוא אמר שהוא יראה לי שיוכלו לשחוט 1200 לשעה, עניתי לו שזה לא יקרה אף פעם, אני אזרוק אותו מכאן, אני הצלחתי במאמצים רבים להנהיג כאן שחיטה כשרה ואני לא אתן שישברו אותה ויאכילו נבילות וטריפות. אני צעקתי לו בחזרה שאתה כאן לא בעמפייר, אם אתה רוצה לשחוט טריפות אז אימפייר פתוח בפניך ויקבלו אותך שם בכבוד, יש לך שם קרדיט טוב. השוחטים שמחו עד אין לשער שאני משפיל את אותו בעל גאווה, אך הם ידעו שזה לא יעבור כל כך בשקט. כי הוא ידוע כנוקם ונוטר. ואז אני המשכתי לצעוק עליו, אני אומר לך בפרצוף לעיניהם של כל השוחטים, שאם לא ישחטו למחרת יום

הכיפורים קצת יותר מאוחר תשחוט אתה בעצמך, אני לא אשחט, תישא אתה באחריות לאותה שחיטה. בקיצור, הגענו למחרת יוה"כ בשעה 5:30 ועמדנו להתפלל, אך אני הודעתי שאני הולך לישון, המנהל טען שאני ארד בשעה 7:00 לשחיטה. הודעתי לו שהוא עושה חשבון ללא הבעל הבית, אני הולך כעת לישון. ואז הוא שאל אותי עד מתי? השבתי עד שאני ארגיש שנחתי מספיק שאוכל לעבוד. להתפלל יש לי זמן בעת שאקום. מיד הלכתי לישון. בשעה 8 הגיעה בריצה לחדרי גוי שאחז עופות בידו והוא צועק ראביי ומעיר אותי, הסתובבתי לצדי והמשכתי לישון, לבסוף בשעה 9 התעוררתי. בינתיים השוחטים הותיקים שחטו, המנהל ראה שהוא נפל בפח. השוחט הותיק ר' ... עמד מסכן על רגלי כשהוא עיף מאוד ושוחט, כשירדתי אמרתי להם, הייתם חייבים כולכם למחות כמו שאני עשיתי, לא היה קורה דבר. מדוע כשמגיע לנושא של יהדות כולכם חוששים מבעל הבית של המשחטה, ואינכם חוששים מהבעל הבית האמיתי? אני אולי נהגתי בבטלות, אני הייתי צריך לספר זאת לרב בעל המכשיר, אני דן את עצמי לכף זכות שגם בלי זה בלבדתי לו הרבה את המוח ולא רציתי למשוך את החבל יותר מדי. למעשה שחטו שם ללא הרגשה כשעייפים מאוד יום אחד לאחר סליחה וכפרה, פרצוף כזה יש לשוחטים הטובים, הפחד שלהם מבשר ודם חזק יותר מפחד מפני בורא עולם אפילו כשמדובר באכילת נבילות וטריפות רח"ל.

- נה -

שוחטים בכל תקופת החורף בקור החזק ביותר - קלות של שוחטים - מתקמצים לקנות תנור חימום - המנהל מכריח לשחוט ללא הרגשה גם את השוחטים הזקנים - הרב בעל המכשיר הינו ירא וחרד אך אינו יודע מה נעשה באמת המקום

ידוע שבמשחטות בחודשי החורף קר מאוד, ביקשתי מהשוחטים שנבקש ביחד מהבעל הבית שיקנה תנור חימום אלקטרוני, אז השוחטים ענו לי שהביזנס כאן אינו בכי טוב ולכן קשה לבקש זאת ממנו. טענתי בפני השוחטים שאנחנו מרויחים 350\$ כל שבוע אז אנחנו יכולים לקנות את התנורים על חשבוננו, כל שוחט יתן חלק, כמובן שלא היה עם מי לדבר, כשמדובר היה בכסף כבר שכחו מהקור, אז אמרתי להם, שאם יהיה לי קר ואני מרגיש שאני מאבד את ההרגשה אז אני מפסיק לשחוט. אז השוחט הממונה ... אמר לי שאסור לי לעזוב את השחיטה, ואם אעזוב לא אקבל את המשכורת של אותו יום, שפירושו היה שאקבל באותו שבוע פחות ב-75\$. השבתי לו שמוכן שאם הוא ייאלץ לעבוד במקומי, הוא יקבל את הכסף במקומי, אני אינני זקוק לכסף שאינו כשר, ואז הוא אמר לי שיש לו עלי רחמנות, היות שאני צריך לפרנס 7 ילדים, לכן אסור לי לקחת הביתה המחאה קטנה. אז השבתי לו שלא המשחטה נותנת לי את הפרנסה רק הקב"ה, ואסור לי לשחוט בקור כשאינן הרגשה, כי זה נגד רצונו של הקב"ה, אך כשאני כן אעשה את רצונו אפילו אם אני לא אעבוד כאן הקב"ה ישלח

בדלית ברירה הייתי הולך לטבול בנהר, אבל זה היה ממש פיקוח נפש. היה זה בחורף, כשהקור עז, ונאלצתי לספר זאת לשני שוחטים ר' ... ור' ... בכדי שיידעו שאם חלילה אינני חוזר תוך 4/3 שעה שיבואו לחפש אותי שם, אני כיוונתי אז שזה יהיה פדיון מהיסורים של הה"צ ר' יחזקאל מערץ ז"ע, שהיה אז מסוכן, אך לצערי זה לא עזר. בקיצור, לאחר שכבר עבדנו שם במשך 4 חדשים אמרתי לשוחטים שב"ה אנחנו מרוויחים 300\$ עד 350\$ לשבוע שכל אחד יתן סך של 50\$ ואני אבנה מקוה כשרה. השוחטים ענו לי שחבל להכניס בזה כסף, כי בכל יום המקום עלול להיסגר, ואז אמרתי להם שאם המקום יסגר אני אשלם לכל אחד מהם את כספו. כן הצעתי להם שאני אבנה מקוה מכספי, וכל אחד ישלם לי תשלום כשיבא למקוה, כי בדיוק כמו שבניו יורק כשהולכים למקוה משלמים, ודוקא כאן כששוחטים שלא תשלמו עבור המקוה? וע"ז ענו לי, שאם המקוה באמת יהיה חם וטוב בדיוק כמו בעיר הם ישלמו, כי הם סבורים שלדעתם הם אינם חייבים לסבול מהקור, זה לא כ"כ חשוב ללכת למקוה (רח"ל). אני בין כה וכה תכננתי לבנות מקוה, ורצייתי שלאחר מכן לא יהיה להם מקוה בחנם רק שישלמו עבורו (בכדי שחלילה לא יהיה קטרוג שהשוחטים אינם הולכים למקוה, רק אם המקוה חם).

בקיצור, תוך שבועיים בניתי מקוה יפה עם בור של מי גשמים וכו'. הרב ... שהיה במקום ראה את המקוה וקבע שהמקוה כשרה במאת האחוזים אפילו בשביל נשים, המקוה היתה חמה בכל יום, והשחיטה היתה אחרת אז, אך כשהשוחטים היו צריכים לשלם כולם שילמו פרט לשוחט ר' ... הוא לא רצה לשלם, הוא טען 2 טענות, 1. שיש ספק ספיקא שבקרוב הוא עוזב את המקום, 2. יתכן ויסגרו את המקום ויאלצו לעבור למקום אחר. המקוה עלתה בערך 350\$. במקום שחטו כבר במשך 15 שנה, ומדוע דוקא שסיגר עכשיו, וחוף מזה עד שסיגרו או יעזבו את המקום צריך לשלם עבור המקוה בדיוק כמו בכל מקוה אחר. בקיצור, כל השוחטים רבו עם אותו שוחט ותבעו ממנו שישלם את חלקו במקוה, אך כולם בסופו של דבר ויתרו לו על הכסף, העיקר שייילך כל יום לטבול לפני שהוא שוחט, (פרט לשוחט אחד שלא היה מוכן לוותר לו על חלקו בשותפות). לא בחנם אמר הבעל שם טוב הק' "הזעם תצעד ארץ", זביחה עירובין מקוואות על כך מתלבש הבעל דבר.

- נ -

שוחט חרדי רשע אינו מאפשר את תיקונם של קלקולים גדולים - שוחטים ומולחים במכונות - שוחט סותם פיו של המשגיח שלא לגלות סודות

כשברחוב היתה מהומה גדולה כשנדע ששוחטים ומולחים במכונות, אז המשחטות שהיו שוחטים שם בשביל הצבור החרדי היו חייבים להוכיח שעשו משהו בכדי להרגיע את הצבור, אז שלחו משגיח ידוע ומכובד שהיה אז שמש אצל הרב ... בביהמ"ד שלו, הוא היה גם משגיח באיטליז ב... אווניו בפינת רחוב ...

יהי היום והמשגיח הגיע בבוקר ביחד עם השוחטים, והשו"ב הזקן מספר לו סיפור שפעם הגיע מתפלל חדש לבית הכנסת והחל להתערב בנעשה בהנהלת בית הכנסת, הוא התערב בחלוקת העליות וכו', אז הראש הקהל קם ואמר (בניגון מיוחד) "האחד בא לגור וישפוט שפוט" (השוחט שהיה בעל מנגן מפורסם) הוא גם ניגן את אותו ניגון במשך שעה ארוכה, והוא ביקש מכולם שישירו עמו יחד ואני בתוכם, אני הייתי חייב להוכיח לו שאני יודע לשיר את השיר. בתחילה לא הבנתי מה הולך כאן, הוא הרי סיפר סיפור, עד שראיתי שהשיר לוקח יותר מדי זמן ואז הבנתי שכוחות היתה למשגיח שנסע עמנו, שישמור על פיו ולא יתערב במה שלא צריך, ואכן זה עזר, לא שמענו מאותו משגיח אפי' מילה מיותרת אחת. אותו משגיח בין כה וכה לא האריך שם ימים, כי החזן השוחט הזקן הנ"ל ר' ... טען בפני הרב (שנותן את ההשגחה) שהוא לא עושה שום דבר וחבל על הכסף שמשלמים לו, והרב שמע לו, ויצא העגל הזה, וכך בלי משגיח יצאו מכשולות רבים ע"י השוחט (חזן) שהיה נחשב לאדם מכובד מאוד עם השפעה על הרבנים מכשירים, והוא עמד בראש מאכילי הטרופות, כשהנהיג את כל המכשולות ורדף את השוחטים והמשגיחים היראים וד"ל.

לי את פרנסתי. אז הוא השיב לי שזה קל מאוד לדבר, אך הפרנסה קשה מאוד. אמרתי לו שאני מאמין באמונה שלימה שהשי"ת נותן (בארה"ב לבד) ל-200 מליון גוים לאכול אז הוא - להבדיל - יתן גם לי פרנסה, במיוחד במקום שאני מתכוון בריצינות למלא את רצון התורה. **יהי** היום, וקור עז שרר במקום, השלג היה בגובה של 20 אינצ'ים והיה לי קר מאוד, ואז הודעתי לשוחטים שאינני שוחט יותר, לא מעניין אותי דבר, אסור לעבוד בקור שכזה ואינני מוכן לחזור לשם. לשוחטים היה קר מאוד, אך בשל החשש שיאבדו את כספם המשיכו לשחוט, הם לא האמינו שאני אעשה כפי שאמרתי שאפסיק את השחיטה, מה הפירוש שאני לא אחזור, דבר כזה עוד לא קרה בהיסטוריה של השחיטה שם לעשות נגד רצונו של הקצב בעל הבית. במקום מהומה גדולה. השוחט ר' ... עומד כבר בקור 1.5 שעות הוא מחכה שאבוא להחליף אותו ואני לא בא. גם ר' ... עמד שעה ארוכה וחיכה שהשוחט השני יבוא להחליף אותו אך גם הוא הגיע להחלטה שהוא אינו משוגע והוא הולך ואינו מוכן להמשיך ולשחוט במצב כזה. הגויים פתחו בצעקות, גם הם רצו לגמור את העבודה, גם להם קר. רצו מהר לקרוא לי ואני לא הסכמתי לחזור לעבודה. מנהל העבודה ר' ... רצה לנקום בי והוא לא הלך לשחוט במקומי, הבעל הבית צלצל מנוי יורק וביקש לדעת מה קורה שם, ומננהל העבודה שפך עלי את טענותיו. הבעל הבית קורה לי לטלפון, אבל אני עומד בשלי. הוא רואה שאני עקשן, אז הוא צלצל לרב המכשיר, והרב מצלצל אלי ושואל אותי מה קורה שם. סיפרתי לרב את כל אשר קרה שם, שביקשתי שיעמידו במקום תנור חימום, אין לי הרגשה ואסור לי לשחוט כך, אם הרב רוצה שאני אשחוט אפילו כשאין לי הרגשה אז זה משהו אחר.

הרב חשב לרגע ואמר ש"ו אם אני חש שאין לי הרגשה אסור לי להמשיך לשחוט, ולא הסכמתי לחזור ולשחוט שם. בעל הבית הפסיד באותו יום סכומי עתק, מרוב קור מתו אלפי עופות (גם הם ככל הנראה איבדו את הרגשתם, אך נראה שהשוחטים הוקנים יש להם הרגשה גם בקור העז ביותר, ה' ירחם). הוא לא יכל לשלוח את המשאית שלו והיו לו שם צרות גדולות. השוחטים שם רעדו שהמשחטה תסגר והם ישארו ללא פרנסה, הבעל הבית טלפן ואמר שיאספו את החפצים כי הוא מבטל שם את השחיטה, הוא לא שוחט יותר, הוא יעבוד כעת בשביל האוי יו, שם לא יהיו לו צרות. השוחטים היו אבליים וחפויי ראש על הצרות שאני גרמתי להם, ואז אמרתי להם, אמרתי לכם הכל מראש, ובשביל כמה דולר יכולנו לקבל הכל, אנחנו גרמנו לעצמנו את הצרה הזאת. בקיצור, כל השוחטים ארזו את החפצים שלהם, החפצים היו כבר עמוסים במכונות ערוכים ומוכנים לנסוע. זה נראה היה בדיוק כפי שעוברים מדירה לדירה. פתאום מגיע טלפון מהבעל הבית שלא יסעו ושישארו שם. כולם מורידים בחזרה את החפצים. לאחר 15 דקות צלצל הרב המכשיר ושאל האם נסעו כבר, ואז אמרו לו שהבעל הבית ציוה להישאר במקום והורידו בחזרה את החפצים, ואז הרב התרגז ואמר מי הוא כאן הבעל הבית, הרב או הגוי, מדוע שמעתם בקולו אני הרי אמרתי לכם לנסוע הביתה והייתם צריכים לנסוע, אבל מאחר שכבר הורדתם את החפצים חזרה אז תשארו שמה.

למחרת כבר היה במקום הסקה והיה ממש תענוג לעבוד שם אך ההסקה הזו עלתה 350\$ וההפסד מאתמול היה למעלה מ-10,000\$ כי הסוחרים לא קיבלו את הסחורה, ובעל הבית אף פעם לא שכח לי את מה שגרמתי לו. אמרתי לבעל הבית שיידע, שאת כל הבעיות שנגרמו לו אשם בכל רק מנהל העבודה שלו כי הוא הלך והלשין עלי לבעל הבית ואמר שהוא יעזוב אם אני ימשיך לשחוט שם, אבל הרב אמר לו שהוא אינו מעכב את מי שרוצה לעזוב, אבל הוא לא שולח אף שוחט משם, חוץ שאם יתפסו שוחט שהוא אינו ירא וחרד ומאכיל ח"ו נו"ט. לולא כל המהומה הזו, עד היום היו ממשיכים לשחוט שם ללא הרגשה בחודשי החורף.

- נ -

שוחטים חרדים ללא מקוה במשך תקופה ארוכה - שוחט ידוע כלל אינו מעוניין במקוה

בשחיטה חרדית ידועה כשהתחלנו לשחוט שם, לא היה לנו שם מקוה,

נח -

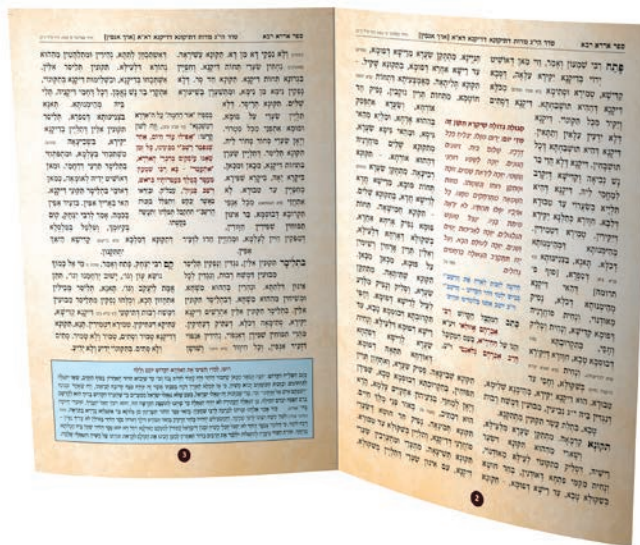
שוחט מאכיל טריפות - שחיטה פרטית מבולבלת - הנהיג שחיטה פרטית לציבור החרדי לפני 35-30 שנה - הוא גרם גם לחורבנות גדולים

השוחט הזקן (החון הנ"ל) היה שוחט יומיים בשבוע, ביתר הימים הוא היה עוסק בליטוש של זהב, הוא היה יושב בברים היכן שחבריו היו יושבים, הוא היה מתחפש שלא יכירו אותו, יהודים דתיים לא אכלו מהשחיטה שלו עוד בעבר באירופה, הוא היה בן בית אצל הרבי ... ז"ע וכך הוא נמנה על חשובי הקהל כשלמעשה הוא היה אדם ירוד ושפל, אך כאן בארה"ב הוא הפך לקצב, בשנים הראשונות היתה לו משחטת עופות, וככל שעוד היתה לו המשחטה בברוקלין אנשיו יכלו לראות מקרוב ולהבחין בנעשה שם. שמעתי מאנשים אחראים שסיפרו שהיו שם בעיות גדולות, השוחטים נאלצו לשחוט כמויות גדולות, וגם השוחט הזה היה שוחט אצלו, אך ר' ... ראה שהוא זקוק להרבה שוחטים, הוא החליט לצאת מוויליאמסבורג והוא העביר את המשחטה ל... ושחט שם על גגל נע, שפירושו של דבר שעופות נסעו על הגלגל,

בסביבות 3000 לשעה כששני שוחטים צריכים להספיק זאת, 1500 לשעה לכל שוחט, את הכנפים של העופות אף אחד לא תפס, העופות זרקו את עצמם באמצע השחיטה והסכין (החלף) נדפק הרבה פעמים, אך אף פעם לא קרה שבסכנים ימצאו פגימה (פירושו של דבר שאף פעם לא הטריפו מטעם של פגימת הסכין, לכולם הם שיקרו ואמרו שהיה להם סייעתא דשמיא גדולה בגלל ברכתו של הרבי ז"ע) שם שחטו אותם השוחטים ... לאף אחד לא היה את הזכ" להיות שם, רק לשלשת השוחטים הללו הוא איפשר כי הם הלכו עמו בתלם והסכימו לכל ההפקרות השוררת שם ולא סיפרו דבר, עד שכל השלשה התקלקלו אצלו וירדו פלאים רח"ל, בגלל זה לא יודעים עוד על הנעשה שם רק זאת ששמעתי משניים מתוכם שהיו נותנים לי שיעורים איך אפשר וצריכים לשחוט (את זאת שמעתי מהם כשנסעתי לשחוט ב... ליד ...) אנחנו שחטנו אז במשחטה כשרה תחת השגחתו של הרב ... והרב ... אבל עם כל זאת, הצליח אותו אדם להאכיל את הציבור בנבילות וטריפות ולהשאר עד היום כיהודי חרדי, ה' ישמרנו.

דף האדרא רבא
סדר הי"ג מדות דתיקונא דדיקנא דא"א
[ארך אנפין]
לחלוקה חנים
על ידי מפעל הזוהר העולמי
0527651911

בס"ד
הבטחת
הרמח"ל
איגרת פ"ו

זום א' כ' סיון התצ"א פאדובה.

ביטול הגזרות על ידי לימוד הזוהר בלי הפסק!!!

זאת ידעתי אנכי, כי ודאי נתרבה הקיסרוג עד שהיה יכול הגיע ח"ו אל מקום גדול ואנו ת"ל הקדמנו וירצה ה', ויהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חודשים בקירוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתו.

וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:

ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו. כי רב הדבר ועצום מאוד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא דף קנ"א ע"א: "בעוד דהאי קול לא פסק דיבור שלטא ויכלא וע"ד לא אצטריך אורייתא למפסק".

ושם למעלה מעט "כל זמנא דחכימיא ייחדון בה באורייתא לא יכיל ס"מ בה".

ועל כן שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]: שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כולם לומדים תמיד מן הבוקר ועד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל. ובסדר הזה יתחילו: מיד אחר תפילת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילמוד שיעור קבוע לו עד בוא ב' ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיימו וילכו עד צאת הכוכבים דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יהא דינו כמתפלל י"ה, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הב', באופן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, ונמצאנו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה ח"ו.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל.

משה חיים לוצאטו
מאה תיים/וצאטו

כל ישראל יש להם חלק בקריאת הזוהר!
www.zohar-israel.com

”וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:”

”כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום”

”והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל.”

כל התפילות מתקבלות רק על ידי לימוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.

”תיבת נח” של הרשב”י

קול הזוהר
0722-990044

התפילות מתקבלות רק על ידי לימוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.

מהפך: בכל תרומה שאתם תורמים לצדקה אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, אם הכסף הולך נטו לצדקה. במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז נטו שכספכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. ברשותינו דפי אידרא, זוהר, עלונים, וספרים מוכנים לדפוס, הרתמו ותרמו בעין יפה, לפרטים: **0527-651911** - ישנה אפשרות לרשום על העלון "לעילוי נשמת" או "לזכות התורם" וכדומה.